

DRUŠTVENE VESTI

TABOR

fantov in mož Slomškovega fantovskega okrožja bo prihodnje nedeljo, dne 23. maja, na Ptujski gori! Fantje in možje iz dekanij: Ptuj, Zavrč, Dravsko polje, Slov. Bistrica, Jarenina, Maribor desni in levi breg ter Velika Nedelja! Pridite, vabimo vas, da v skupni manifestaciji pokažemo zvestobo katoliški in slovenski misli ter svojo pripravljenost za bodoče delo v katoliški mladinski organizaciji. Proslavimo ta dan s številno udeležbo stoletnico knjige našega Slomška »Zivljenja srečen pot«. — Zbrališče do devetih pri križu pod Ptujsko goro, odkoder odkorakamo v štiristopih, s prapori in godbo k službi božji, katere bo daroval mil. g. prošit iz Ptuja. Po maši bo slavnostno zborovanje na trgu pred cerkvijo, kjer bosta poleg zastopnikov posameznih dekanij govorila zastopnika Fantovske podzveze iz Maribora: gg. Camplin in prof. Franjo Sekolec. — Na okoliških hribih naj na predvečer v pozdrav našemu prazniku zagorijo številni kresovi! Fantje in možje, v nedeljo 23. maja prav vsi k Materi božji na Ptujsko goro!

Sv. Andraž pri Velenju. Tukajšnje Prosvetno društvo vprizori 23. maja v društvenem domu ljudsko igro v petih dejanjih »Tihotapec«. Igra je vseskozi zanimiva in bo zadovoljila vsakogar. Začetek ob treh popoldne. Vsi domačini kakor »osedli vjudno vabljeni!

Frankolovo. Naše katoliško prosvetno društvo Slomšek je zaradi preureditve svoje knjižnice za mesec dni ustavilo izposojanje knjig in prosi vse, ki imajo še knjige izposojene, da nam iste takoj vrnejo. Ker je društvo brez premoženja, Frankolovčani pa radi čitamo, se obračamo s prošnjo do vseh blagih src, če bi nam kdo hotel pokloniti kakšno že čitano knjigo, za katero bi bili zelo hvaležni. — Dopisnik liberalnega »Kmetijskega lista« nas je v 13. št. napadel, ker nismo društvu, ki uživa njegovo zaščito, dali za njihovo igro naše dvorane na razpolago. Očita nam, da so kmetje dajali les za zgradbo društvenega doma. Res je, da so dali, in sicer še

Pri lenivosti črevesja,
črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vođe odlično regulira funkcije drevesja. Ogl. reg. S br. 15485/35.

mного, pa g. dopisnik gotovo nič, ker mu je katoliška organizacija trn v peti. Ko je prosvetno društvo Slomšek priredilo lepo igro »Zagorski zvonovi«, ni bilo nobenega liberalnih fantov in deklet na igro. Nekaterniki so celo z vso silo agitirali za neudeležbo. Seveda vse to in tudi, da se naši člani in drugi naši poštene možje od gotovih ljudi na cesti napadajo, se gotovo zgodil iz »ljubezni do bližnjega«, katero imajo liberalci vedno na jeziku, sami je pa ne izpolnjujejo. Vse veri vdane Frankolovčane pa pozivamo, da svojih otrok, od katerih bodo enkrat dajali odgovor Bogu, ne zaupajo ljudem, ki vzgajajo tako, da prirejajo pouk o plesu, kakor da bi naša frankolovska mladina drugega pouka več ne potrebovala. Dajte mladino v katoliško prosvetno društvo in pomagajte mu, da se bo razvijalo v blagor Frankolovčanov ter bo nudilo mladini pravo srčno izobrazbo, da bo naša mladina poštena ostala ter zvesta Bogu in domovini.

Brežice. V nedeljo, dne 30. maja, bomo svečano proslavili 20 letnico Majniške deklaracije. Ob 10. uri popoldne bo zborovanje v brežiškem Narodnem domu. Govoril bo g. prof. dr. Josip Hohnjec.

Smarje pri Jelšah. Pevski odsek Prosvetnega društva priredi v nedeljo 23. maja po večernih v Katolskem domu koncert narodnih in umetnih pesmi ter spevolgro »Čevljar in vrag«. Prijatelji lepe slovenske pesmi in kdor si želi smeha in razvedrila, vjudno vabljeno!

Dol pri Hrastniku. Pod okriljem fantovskega odseka so se na pobudo g. župnika spet zbrali stari »borci«, zdaj že večidel ugledni možje na vodilnih mestih, označili so telovadno orodje, ki je dolga leta rjavelo, in se z navdušenjem pripravljajo za vezbanje svojih moči. Tudi na odru Slov. kat. prosvetnega društva se je vzbudilo novo, veselo življenje. V nedeljo 2. maja so priredile pod okriljem tega društva vse naše katoliške prosvetne organizacije: cerkveni pevski zbor, pevsko društvo Dol in njegov orkester ter gasilci skupni najnižši katoliško-prosvetni dan kot nadaljevanje in zaključek preko zime trajajoče »farne univerze«. Naši najboljši igralci so odigrali z iskrenim doživetjem ter očitno občuteno novo narodno spevolgro »Na Trški gori«, ki je naravnost sijajno uspela, kar je zasluga predvsem našega občinskega tajnika g. Adolfa Dragar, ki je imel v rokah režijo. Po igri so predvajali člani in članice pevskega zbora Dol ob spremljevanju svojega orkestra dobro naštudirane tukajšnje stare narodne plesne, ki so nudili gledalcem lep estetski užitek, ker so bili res mojstrsko izvajani. Naše katoliške prosvetne organizacije so s to prireditvijo pokazale, kako razumevajo svojo kulturno nalogo, g. župniku pa, pod čigar pokroviteljstvom vse navedene organizacije delujejo, smemo pripisati velik del uspehov, ki jih v prosvetnem in vzgojnem oziru dosegajo med farani, posebno med mladino. Zato pa: Le tako naprej!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Polenšak pri Ptuj. Zadnji čas bela žena-smrt močno redči število Polenšanov. Dosedaj je pobrala že devet ljudi. Dne 24. aprila smo pokopali nad 90 let staro Zorko Ano, zasebnico na

Polenšaku. Dne 4. maja pa smo spremili v številnem sprevedu na božjo njivo pokojno Siroc Marijo, vdovo in posestnico iz Polenec, ki je umrla vsled raka v starosti 60 let. Zadnji petek

»Nič naju ne drži skup. O tej reči ne maram čuti ne besede več.«

»Seveda, to ti kar verjamem. Denar in zlatnino imaš ti, jaz pa se lahko pod nosom obrišem. Na tvojo besedo se ni kaj zanašati.«

»Moja beseda drži ko skala. Dobila boš prav toliko, kolikor jaz.«

»Tedaj razdeli vendar že! Zadnji čas je.«

»Vse reči so skrite tako nekje, da v tem času ulhče ne more do njih — še jaz ne.«

»To našim kravam pripoveduj, ne pa meni!«

»Ali si že čula, da sem se kdaj zlagal? Povej, ha!«

»Hahaha! Saj si mi sam pravil, kako si onega Gašparja in vso sodnijo potegnil, ko so preiskovali šmarsko tatvino. In kolikokrat si ljudi že za norce storil.«

Anza je zaškripal z zobmi.

»Ne bom obešal ljudem na nos, kar jim ni treba vedeti. Ali besedo svojo zmeraj držim.«

»Ko bi človek do sodnjega dne čakal, kaj?«

»Nič ti nisem obešal, do kdaj. Tako zmešan pa tudi nisem, da ti bom zdaj že dal zlatnino. Ti bi se stokrat izdala.«

»Pa mi daj denar! Saj je denarja tudi precej.«

»Denar, ha! Ti ni take sile zanj.«

»Seveda je! Obleči nimam kaj, vsaj kaj poštenega ne, da bi mogla med ljudi.«

»To povej očetu!«

»Očetu tega ne pojdem pravit. Saj veš, kak skupuh je.«

Od jeze se je zajokala. Potem je začela spet napol zbadljivo, napol prilizavno:

»Vi moški nas ženske zmeraj ogoljufate. Dokler smo vam zakaj, smo vam dobre. Kaj vse sem zate storila in dala! Zdaj pa delaš z mano kakor s psom, ki ga breneš od sebe, ko se ga naveličaš. Seveda, meni ubogemu dekletu ti ni treba besede držati.«

»Vrag ti!« je zaškrtal.

Segel je po denarnico, pobral iz nje dvajset goldinarjev in jih vrgel na mizo.

»Na, tu imaš! To je vse, kar imam danes pri sebi. Deset krajcarjev mi še ostane.«

Hlastno je pobrala denar in ga shranila.

»Hvala ti lepa! Za danes sem zadovoljna. Pa nikaner se ne jezi, Anza! Ko bova mož in žena, bova imela itak vse skupaj.«

Ne pogledal je ni več, niti besede ji ni voščil; vstal je, vzel klobuk, nahrbtnik in palico in s trdimi koraki odšel.

Nekaj časa je gazil po celem, potem si je privezal krplje in je stopil hitreje. Glava mu je bila še vedno motna, tako da ni zmogel pametne, jasne misli. Ni čutil drugega ko trpko jezo na ves svet.

Po treh urah težavne hoje je prilezel pod Hude peči. Tedaj so z vseh strani zadoneli rezki piski; videl je dve tropi gamsov, kako bežijo... Kaj jim

Šipe iz sladkorja

Na zborovanju ameriške kemične družbe je poročal kemik George Stearns, ki je znan po svojem delu za filmsko industrijo, da uporabljajo v tej industriji le šipe iz sladkorja. Pri snemanju filma se često zgodi, da morajo igralci razbijati steklo, skakati skozi okenske šipe in udarjati z golo roko po zrcalih. Če bi šlo v teh primerih za pravo steklo, bi jim bilo življenje težko. Tako so si izmislili, da izdelujejo s posebnim postopkom steklo iz sladkorja. To zelo tenko »steklo« dobiva prevleko iz laka, ki mu daje blesk zrcal.

Granata na pokopališču

V okolici Pule se je zgodila v manjšem kraju velika nesreča. Stari

pa je imel lep spreved prerano umrl mladenič Janžekovič Alojz iz Polenc. Jetika ga je položila na mrtvaški oder v 26. letu starosti. Bil je priden in miren mladenič, absolvent kmetijske šole. Zelo rad je čital »Slov. gospodarja« in druge dobre liste, na katere je hiša naročena, in stal je neomajno v vrstah naše JRZ. Bil je član mladinskike Marijine družbe in vnet častilec presv. Srca Jezusovega. Ko je še mogel, je redno vsak prvi petek v mesecu bil pri sv. maši in prejel kruh življenja. In prav na prvi petek v krasnem Marijinem mesecu se je razvil dolg in lep spreved od cerkve na pokopališče, v katerem so nesli fantje Marijine družbe krsto, vence in lepe šopke. Upamo, da njegova duša obhaja zdaj preseli in prelepi majnik tam pri nebeški materi Mariji. — Pokojnim naj sveti večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Starešinci. V naši vasi je preminula v visoki

starosti 82 let posestnica Terezija Kostevšek. Rajna je vzredila štiri spoštovane otroke in je gospodarila na domu do smrti. Njeno občo priljubljenost je dokazal številno obiskan pogreb, ki se je vršil na božjo njivo domače župnije v Cinkovcah. Blagopokojna je bila stalna naročnica »Slov. gospodarja«. Dobri materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalom naše sožalje!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V nedeljo 2. maja smo pokopali truplo Ivana Fedrana, posestnika izpod Homa, v starosti 87 let. Spreviden s sv. zakramenti je mirno zaspal v Gospodu. Bil je vri krščanski mož ter dober in napreden gospodar. Radi svoje prijaznosti je bil v vsej okolici priljubljen. Domači pevci so mu zapeli par žalostnik. Ob grobu je spregovoril v lepih besedah o vrlinah pokojnika domači g. župnik Vogrinec. Naj v miru počiva! Žalujočim domačim in sorodnikom naše sožalje!

Ogljene ščetke

Dobavlja najhitreje za vse vrste električnih strojev in aparatov

Domača tvrtika

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb I. Pretinae 60.

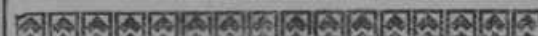
da se razburja le peščica ljudi, ki je že leta in leta tukajšnje občino izkoriščala v svoje politično-strankarske namene, večina Ljutomerčanov pa se združenja veseli in ga težko pričakuje. Dalje pravi člankar med drugim, da so bile Ljutomeru v novem veku pod tujim robstvom meje stalno zasigurate in nedotaknjene, kakor da bi hotel te meje po združitvi občin Ljutomeru kdo vzeti. Člankar pravi dalje, da znaša davčna moč občine Ljutomer-mesto 387.000 Din, občine Ljutomer-okolica pa 206.000 Din. Toda ne eno ne drugo ni res. Po uradnih podatkih znaša davčna moč občine Ljutomer-mesto okroglo 180.000 Din, občine Ljutomer-okolica pa 153.000 Din. Ta razlika je nastala vsled znižanja katastrskega čistega donosa pri njivah, ki je začasna, in bo davčna moč občine Ljutomer-okolica po eventuelni ukinitvi tega znižanja enaka občine Ljutomer-mesto. Za davčno moč se more smatrati le znesek osnovnega davka, od katerega se smejo pobirati občinske doklade, ne pa tudi drugi državni davki, od katerih občina ničesar nima. Tudi število prebivalcev ni pravilno navedeno. Mesto ima nekaj premoženja, pravi člankar, ki obstoja večinoma iz dobrodelnih ustanov, darovanih od občanov le v korist prebivalcev Ljutomera. Gospodje slabo poznajo zakon o občinah. Naj bo čisto brez skrbi za to premoženje, ker bo po združitvi gotovo boljše upravljano kakor pa sedaj, ko mora prispevati občina iz doklad od neposrednih davkov h gospodarstvu precejšen znesek. Koristi od tega premoženja bodo imeli tudi po združitvi občin le prebivalci mesta Ljutomera. Dalje pravi dopisnik, da bi bil Ljutomer z združitvijo obeh občin najhujše prizadet v svojih stremljenjih za nujno potrebno izpopolnitev kanalizacije, graditve prepotrebne vodovoda, pri izvajanju gradbenega načrta, policijske službe, javne razsvetljave, izpopolnitve mestnega gledali-

Prevalje. V št. Danijel ne morejo prodreti. Vse sile so sedaj naperili naši sodrugi, da bi kolikor mogoče vsilili svoj listič »Delavsko politiko« med kmete. Prizadevajo si z vsemi mogočimi stvarmi in lekcijami, da bi vsaj eno številko svojega lističa vsilili v vzorno župnijo št. Danijel nad Prevaljami. Pa zastoj! Naš kmet je že od nekdanj naročen, odkar postoja »Slov. gospodar«, le na njega. Z veseljem ga prebrava, najde notri nevic in poučnih člankov na pretek. Sodrugi pa z blede zavistjo gledajo, zakaj se njihovega lističa v št. Danijelu nihče ne poprime. Z možato zavestjo lahko gleda župnijska št. Danijel morda čez vso Slovenijo, da nima niti enega naročnika tega rdečkarskega lističa. Kmetje p. d. Pluder, Zvonik, Gradišnik, Črešnik in drugi so stebri našega obmejnega kraja v vratih Koroške. Niti najbesnejši vihar, pa bodisi političen ali drugi, jih ne omaje. Držijo se slovenstva in vere, ki jim jo zvečpil še njihov ded in praded, ki je pred davnimi časi kraljeval po št. Danijelu. Dokler imamo še tako zavedno ljudstvo, kot je v št. Danijelu pri Prevaljah, se nam še ni batl, da bi kmalu izumrl, pa četudi že gledajo razni hitlerjevci in pošiljajo razne agente, ki hodijo brenkaje po

naši zemlji. Sotrudnike »Del. politike« pa tudi blagohotno opozarjamo, da naj se njihovi poverjeniki ne trudijo v št. Danijel, ker bodo vedno dobili velik nos. — Kakor vsako leto, tako se tudi letos udeležuje mnogo vernikov majniške pobožnosti, ki se vrši pri nas zvečer po Ave Mariji. Pa tudi prošnjih procesij se je udeležilo naravnost ogromno število faranov. Ljudstvo je uvidelo, da ni iskati druge poti iz te stiske, kot edinole k Bogu.

Ljutomer. Pod naslovom: »Naš stari Ljutomer« je prineslo »Jutro« članek, ki je pisan v precej obupnem tonu ter v marsičem ne odgovarja resnici. Začenja tako-le: »Kakor smo že poročali, se širijo govorice, da se mesto Ljutomer kot občina združi s svojo kmetasko okolico. Ljutomerčani so upravičeno razburjeni, saj je njihovo mesto ena najstarejših meščanskih naselbin v Sloveniji.« K temu je treba pripomniti,

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnivece v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

grobar Gabrijel Ustič je pripravil za nekega umrlega vojnega invalida grob na pokopališču, ko se je nenadno zgodila silna eksplozija. Grobarja, ki je stal v napol izkopanem grobu, je raztrgalo na kose, bližnji pokopališki zid je podrlo na širino 10 m in ga vrglo po pobočju. Neko kmetico, ki je delala pod pokopališčem, je zadela zidni kamen v stegno in ji ga zlomil. Eksplozija je bila tako silna, da je premaknilo več stotov težak pokrov sosednega groba in se je ta odprl. Vse križe v bližini je podrlo, a napol izkopani grob se je spremenil v tri metre globoko, s črnim dimom napolnjeno jamo. Kakor se je pozneje izkazalo, je grobar z lopato zadela granato velikega kalib-

je? Ali ga tudi živali mrzijo? No, potem adijo, prekleti svet!...

Stopil je v koč, zapahnil vrata in se vrgel oblečen, kakor je bil, na ležišče. Komaj se je stegnil, je že zaspal in je spal brez prenehanja celih petnajst ur.

Ko se je drugo jutro zbudil, je bil neznansko lačen. Skuhal si je poln lonec močnika in ga vsega pojedel, zraven pa je pil ledeno mrzlo vodo. Med jedjo je premišljeval o dogodkih zadnjih dni. Kako se je kesal! Denar je zapravil pa še tako ponižal se je in je vse svoje lepe sklepe prevrgel in postavil na glavo. Kako si je prej kdaj norce bril iz pijancev in je kaj dal na to, da je bil vedno zmeren! Zdaj pa se je sam pred ljudmi pokazal kakor prav zapit pijanec. Kar pa je bilo še najgrše: v pijanosti se je zopet vdal pregrehi.

Zastudilo se mu je tako, da je pljunil.

Da, v lice bi ji pljunil, Špeli, ko bi bila tu!

Kako ga je vendar moglo zopet tja zanesti v to prekleto beznico? In da je mogel tako piti?

Nihče drug ni bil kriv kakor ta Veronika, ki ga je s tistim zaničljivim mrdanjem tako razkurila. Kaj si je hotel drugače, kakor da si je z vinom poplaknil jezo?

Ne, kriv je bil sam. Vdal se je zapeljivim vabam; ko je godce začul, ga je pamet zapustila. Šleva si, Anza! Prava šleva, ki še samemu sebi nisi kos!

Dalj ko je premišljal, bolj se je studil samemu sebi in sram ga je bilo, da bi se bil najrajši v podzaril. Grabil se je za lase, kakor da si jih hoče populiti.

Čez nekaj časa je stopil iz koč, da bi za gamsi pogledal. Kako se je začudil, ko so živali tudi danes bežale pred njim! Nekaj se je moralo zgoditi. Krenil je po sončnem pobočju in je nenadoma zadela na mrtvega gamsa, ki je bil ustreljen.

Hudirja, to pa je moral biti kak divji lovec, ki je izvohal, da ga ni bilo doma!

Ali zakaj gamsa ni odnesel, ko ga je ustrelil?

Ni bilo treba dolgo iskati, že je našel sledove krpelj, zatem pa že rdeče srage v snegu in gamsov drob.

Lump je torej več ko enega ustrelil. Onega je odnesel, po tega pa še pride.

Pa se je jagar le zmotil. Prežal je tri dni, pet dni, ves teden, toda divjega lovca ni bilo na spregled. Sledovi so kazali proti Slemenu in na Veliko planino. Ves iz sebe je bil od jeze. Ko bi mu zdaj kak divji lovec prišel na pot, nak, tega bi ne bil oprasnil samo po roki ali skozi klobuk. Skoraj tri tedne je trajalo, da si je gamse spet udomačil in ukrotil.

Ker je zdaj moral biti bolj na straži, več ko mesec dni ni šel od svojih gamsov in iz svoje samote. Za hrano si je dobil kakega planinskega zajca, ki jih je bilo dovolj.

Zanimivi računi.

Kdor pokadi na dan pet najcenejših cigaret, zakadi na mesec 50, oziroma 31 Din. Ker je takih kadilcev, ki bi pokadili na dan samo pet cigaret, malo, lahko računamo, da zakadi najbolj skromen kadilec mesečno do 30 Din. Od kajenja nima dejansko nikdo nič; ves ta denar je torej zanj izgubljen. Pravijo, da se kadilec ne more odvaditi kajenju. Ta ali oni morda res nima toliko moči, nekaj pa lahko vsak stori. Najbolj »strastni« kadilec premore toliko moči, da si pritrga na dan vsaj eno cigareto. Tako prihrani na mesec najmanj 30 cigaret, kar stane 6 Din. Malenkost, kajne? Res, malenkost, a glejte, kaj se s to malenkostjo lahko napravi?! Vsakdo se lahko zavaruje za mesečnih 5 Din pri »Karitas«. Teh 5 Din mu potem nudi stoteren, tisočeren sad. Če je kdo star ob sklenitvi zavarovanja 24 let in plačuje mesečno (skozi 20 let) 5 Din, je zavarovan za 2250 Din. Če je star 34 let, je zavarovan za 1750 Din. Če je star 74 let, je zavarovan za 340 Din itd. Malenkostna vsota 5 Din dela torej čudeže, in sicer naraste tem bolj, čim mlajši je kdo takrat, ko se zavaruje... Može in fantje, nekoliko računite in premislite, kako korist boste imeli, če si na dan pritrgate po eno ali dve cigareti ter se za mesečni prihranek zavarujete pri »Karitas! Radi pritrgovanja pri kajenju ne boste imeli nikake škode, od zavarovanja pa bodo imeli domači korist. Poskusite, ne bo vam žal! Potrebna pojasnila in navodila dobite pri zastopnikih »Karitas« in Vzajemne zavarovalnice ter pri vodstvu »Karitas« v Mariboru, Orožnova ulica 8.

Šča l. dr. Kar se vsega tega tiče, je treba naglasiti, da bi se moglo s skoraj 80%no doklado na neposredne davke v zadnjih letih že marsikaj napraviti, kar pa se je napravilo, se je napravilo iz prispevkov banovine. Ljutomer je kulturno in gospodarsko središče Murskega polja in se je kot tak vedno zavedal svojih dolžnosti napram okolici, katero je ob vsaki priliki najizdatneje materialno in moralno podpiral, pravi dopisnik nadalje. Res bi radi vedeli, koga in kdaj je Ljutomer v okolici tako izdatno podpiral; kakšne strankarske prijatelje že, s tem pa ni podpiral okolice. Ljutomer je imel vedno velike koristi od okolice, zlasti trgovci, čeravno so bili ob vsaki priliki proti njej, okolica pa od Ljutomera prav malo ali nobenih. Dalje pravi, da kmetstvo in vinarsko prebivalstvo občine Ljutomer-okolica gotovo nima interesa na tem, da bi z združitvijo oviralo napredek mesta kot takega, sigurno pa tudi ni pripravljeno prispevati, zlasti v današ-

njih težkih gospodarskih prilikah, za razvoj mesta s tem, da bi prevzelo obveznosti za plačilo velikega dolga, ki ga ima mesto. V velikih skrbeh so gospodje za okolčane, ki so pa čisto nepotrebne. Pri pametnem gospodarstvu je Ljutomer sam zmožen odplačevati svoje dolgove in skrbeti za razvoj mesta z dosti nižjo doklado, kakor je že več let bila. Združitev obeh občin je velikega gospodarskega pomena za obe občini in če bi šlo to gotovim gospodom v njihov politični račun, bi seveda govorili drugače tudi tedaj, če bi Ljutomer v resnici imel od združitve škodo. JRZ presoja vso zadevo iz gospodarskega stališča, JNS pa iz čisto političnega.

Veržej. V starodavnem Veržaju lepo napredujemo. Cerkev imamo lepo; trg pri cerkvi smo si lepo navozili, da nam ni treba ob dežju po blatu hoditi. Vsako leto se nekaj hramov nanovo pozida, letos se bodo celo štirje. Ker je bil 6. maja praznik, je bil živinski in kramarski sejem dne 7. maja, na katerega so prignali precej lepe živine, ki je bila skoraj vsa prodana; cene so se nekoliko dvignile. Mura nam trga na dveh krajih obrežje; ako ne bo hitre pomoči, si bo naredila drugo strugo; dosti bo škode na zemlji in velika je nevarnost za železniški most.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Kljub slabim časom smo imeli dve poroki. Prvi se je poročil Janez Dimnik z Marijo Kovačec iz Smoljce. Dalje je stopil pred poročni oltar vrl fant Leopold Zelenik, posestnik iz Rjavec; da bi mu bila življenjska pot lažja, si je izbral za družico zgledno Marijino družbenico in cerkveno pevko Geneveto Rajsp, posestnikovo hčer iz Vitomarškega vrha. Ženin je bil član Apostolstva mož in fantov ter vnet dopisnik »Slov. gospodarja«, kateri je v njegovi hiši stalen gost. Tudi nevesta

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Šele kraj meseca se je podal do bližnje kmetije, da bi kupil kruha in sira. Začutil se je, ko je videl, kako zapeti so bili domači, ki so bili druge mali tako prijazni, in kako so se ga skoraj bali. Počasi je spravljal iz njih, da se je neki mlad kmet z Gore izgubil in da že več ko pet tednov ni kaj čuti o njem. Na lov da je šel, so pravili ljudje, in da se ni vrnil. Jagar je kmalu razbral, da njega dolžijo, da ga je on ustrelil, ker mu je zašel v lovišče. Bridko se je zasmeljal in rekel: Vsakemu svoje! Nič ni oporekal, niti ni tajil, kakor bi bil po resnici lahko; saj mu je bilo prav, če so se ga ljudje bali. Bolj ko se ga bojijo, je menil, manj si bodo upali na njegove gamse.

Pa še nekaj drugega je zvedel jagar; to mu je razburilo kri, da ne kmalu kaj tako. Povedali so mu, da se je Špela zadnje dni pusta potepala z Lavrincom, s sodnikovim, in se vlačila zunaj v mestu z njim. Bojda sta bila večkrat tako pijana in razuzdana, da sta bila pravo pohujšanje in so ju morali neki večer celo zapreti. Le malo je manjkalo, pa bi bili Špeli vžgali sramotno znamenje in ji porezali lase; tako so namreč v starih časih kaznovali nesramnice. Na sramotni oder pa so jo itak postavili. Pet ur je morala stati na sramoti sredi mesta, s slannatim vencem okoli vratu; potem pa so ju z Lavrincom s šibami spodili iz mesta. Šmarčani in Kapelčani se hudo jezijo; saj spravita taka nesramneža ves kraj ob dober glas.

Jagar je poslušal in mrko gledal predse. Potem se je naglo poslovil in se je napolil nazaj v svojo planino. V duši mu je divjal vihar... Ta Špela, ta kača, ničvrednica! Najprej se je delala, kakor da brez njega ne more živeti; slinila se je okoli njega in se mu nastavljala, kjer je le bolj mogla. Komaj nekaj dni nato pa se že obeša na tega babjeka Lavrinca in se vlači z njim Bog ve kod. In tiste lepe denarje, ki jih je jagru izvabila! Le za to jih je bila potrebna, da jih je mogla na veselicah zabiti.

Da so jo na sramoto postavili, to ji je iz vsega srca privoščil. Naj bi ji bili odrezali lase pa še nos! Toda njega, jagra, mora biti sram, pred vsem svetom sram, da je s tako žensko, ki so jo javno zaznamovali kot ničvrednico in nesramnico, kdaj kaj imel. Za vse ga je ogoljufala, za čast, za poštenje, za denar.

Ko je prišel do Slemenca, je preudarjal, ali ne bi zavil dol na Fužino, da bi Špeli pošteno povedal, kaj misli.

Nak, si je mislil, s to žensko ne mara več govoriti, še pogleda je ne več, kakor da je ni na svetu...

Toda ena reč ga le družji z njo: tista nesrečna tatvina v šmarnski cerkvi. Skupaj sta jo izvršila.

Še to prekleto vez mora raztrgati. Čim bo mogel, bo šel po ukradene reči in jih bo zagnal Špeli skozi okno...

je iz krščansko zavedne hiše. Pred poročnim oltarjem je domači g. župnik v jedrnatih besedah orisal njuno lepo mladeniško in dekliško življenje. Novoporečenca naj obilo blagoslovi presv. Srce Jezusovo tja do skrajnih mej človeškega življenja!

Loče pri Poljčanah. Kufri gor — kufri dol: Hm! Kaj pa že zopet imajo v Ločah? Nič posebnega. Le naša občinska pisarna se je pred kratkim preselila od Hönnigmanna k šketu. Pravijo, da bo tako bolje. Seveda vsem to ni prav. Pa marsikaj vsem ni prav, pa mora biti prav. Tudi se je preselil naš trgovec Kačičnik od Flecka h Krautsdorferju. Ja, pa še našo cesto na pokopališče popravljamo in še druge, da kdo v blatu ne ostane, če pride k nam. Saj se je zadnjič zgodila nesreča, da so zlikovci prišli do nekega kolesa in so sapa spustili. Ta sapa pa je bila posebne vrste, ker stane za dvoje koles 100 dinarjev. Sicer pa menda zato, ker je priromala iz sosesčine, ki je tam nekje za ločkimi šumami, kakor pravi Pavliha. Hudo je že to! Pa kaj se hoče, če tam v naši dragi sosesčini »ženske hlače nosijo« in hočejo vse komandirati tja do zadnjega cestnega pometaja, če ga sploh imajo. Toda skomine se naj le cedijo, a Ločani smo toliko tudi prevejani, da še do danes zraka nismo plačevali in ga tudi ne bomo. Saj Pavliha pravi, da je že večkrat srečal tam za šumami neko osebo, ki je bila hujša od Sokratove žene. Pa je znala s pomijami ugnati človeka. Toda mi damo pomije raje pujskom, da se potem prikobacajo pod jesen ali na zimo na prijazno mizo. So pa ljudje okrog nas, ki hodijo svoje pomije po Konjicah prodajat. Bog jim trgovino lepo blagoslovi in basta!

Loče pri Poljčanah. Ni samo blata pri nas, je tudi lepa pomlad in še dokaj cvetja, ki ga pridne čebelice obirajo in sladki med nosijo v svoje hišice, da bo kaj za zimo in še za gospodarja kaj priboljška. In zato je treba tudi, da te pridne živalice poznamo, jim pomagamo z umno čebelorejo pri njih delu. Da se to doseže, priredijo vrli čebelarji konjiškega okraja v naši župniji 23. maja ob 9. uri čebelarstvo predavanje. Predavanje se vrši na domu Olup Nandeta, Breg 3, p. Loče, ob vzorno urejenem čebelnjaku. Predava znani čebelarji strokovnjak č. g. Peternel Henrik, upokojeni župnik. Čebelarji ko-

bra, ki jo je bila med svetovno vojno iztrebila hrčkone kakšna italijanska vojna ladja.

Najstarejši sladkor

Japonsko mesto Nara hrani najstarejši kos sladkorja na svetu. Ta sladkor je star najmanj 1200 let. V letih 710 do 784 je bilo mesto Nara prestolnica Japonske. Njegovi prebivalci so poznali niz zdravil, ki so bila drugim ljudstvom neznan. V zabojih iz tedanjih časov so našli tudi košček sladkorja iz sladkornega trsa. To je bil prvi poskus za pridobivanje sladkorja na svetu. Japonci so torej poznali sladkor že pred več nego tisoč leti, dajali pa so ga v prvi vrsti b...om za krepčilo.

(Dalje sledi.)